

De Markermeerdijken zijn een Provinciaal monument van grote cultuurhistorische-, landschappelijke-, archeologische- en natuurwaarden.

Beschermd zijn in het kort:

De dijk zelf: zowel het tracé als het profiel, inclusief de historische steenbekleding;

Het buitendijkse voorland;

De binnendijks braken;

In het algemeen de zone langs de dijk met aan de binnenkant de overgang naar bebouwingslinten en verkaveling en aan de buitenkant de scherpe overgang naar het Markermeer.

Waterveiligheid is heel belangrijk, maar het uitgangspunt van de plannen voor de dijkversterking zou het zo veel mogelijk in stand houden van het monument moeten zijn.

In elk van haar 3 adviezen spreekt de m.e.r. commissie haar zorgen uit over de aantasting van het monument.

In het laatste advies haalt de m.e.r. commissie het principe *Behoud door ontwikkeling* aan. Dit principe is voor de Provincie uitgangspunt voor vergunbaarheid van het Projectplan.

Ik citeer: "Het principe bij dit uitgangspunt is dat het karakter van de dijk -naast het fysieke behoud van het dijklichaam zelf- gerespecteerd blijft in de ruimtelijke vernieuwing. In deze benadering zijn de ontwerpuitgangspunten voor de veiligheidsopgave zoveel mogelijk dienstbaar aan het in stand houden daarvan."

Einde citaat.

Uit het Projectplan en uit de Nota van Beantwoording Zienswijzen blijkt ons inziens niet dat het HHNK en de Alliantie deze uitgangspunten en adviezen ter harte nemen.

Eén beeldbepalend element van het karakter van de dijk is bijvoorbeeld de bekleding met Noorse stenen langs de waterkant. Ronde stenen van verschillende grootte en materiaal, die (blijkt uit onderzoek) een uitstekende golfremmende werking hebben.

In de plannen van de Alliantie worden die slechts op 3 beeldbepalende kapen teruggeplaatst.

Elders wordt in de plannen aan de voet van de dijk langs het water breuksteen gestort, zelfs in de parel Uitdam.

Een onbegrijpelijk besluit, ook in het kader van duurzaamheid.

Uit het feit dat voor het behoud van zo'n beeldbepalend beschermd element toch geen plek is in de plannen blijkt dat het monumentale karakter van de dijk voor de Alliantie géén uitgangspunt is.

De m.e.r. commissie schrijft ook dat de aanvulling op het MER laat zien dat de verdere uitwerking van het ontwerp nog veel mogelijkheden biedt voor maatwerk en optimalisatie vanuit ruimtelijke kwaliteit en andere waarden.

Zij spreekt haar zorgen uit over het feit dat veel meer dan 40% van de dijk wordt getransformeerd of afgegraven.

In de plannen zoals die voor liggen verliest de dijk op veel plekken het tracé, het profiel en de historische steenbekleding.

Er dreigt iets heel moois onherstelbaar verwoest te worden door een Alliantie die de waarde ervan wel belijdt maar niet beleeft.

Dat maakt ons angstig en verdrietig.

De Provincie heeft de Markermeerdijken tot een monument verklaard. De Provincie heeft met het opstellen van het Kader Ruimtelijke Kwaliteit getracht de waarden van de dijk te beschrijven en te beschermen, daar zijn wij heel blij mee.

Wij hopen dat de Provincie haar principe *Behoud door ontwikkeling* leidend laat zijn in de beoordeling van de plannen. Opdat de Alliantie eindelijk het karakter en de monumentale waardes van de dijk als uitgangspunt gaat nemen.

In het Projectplan wordt het maximale ruimtebeslag geschetst. Heeft de Provincie na het goedkeuren van het Projectplan nog enige invloed op de verfijning van de ontwerpen en dus het bewaren van het monument?

Gezien onze zorgen die gelukkig door de m.e.r. commissie worden gedeeld, vraag ik u PS te adviseren de voorliggende voordracht voor het afgeven van een Verklaring van Geen Bedenkingen uit te stellen, of te voorzien van aanvullende voorwaarden.